



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **J. Š.** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 16.5.2011 **o nároku na invalidní důchod**

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byl namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

[2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Poukázal na svůj nepříznivý zdravotní stav, na skutečnost, že posudkový lékař podrobně nezkoumal jeho zdravotní stav, nezabýval se zjištěním aktuálního zdravotního stavu, téměř od narození trpí chronickou obstrukční plicní nemocí a na toto onemocnění mu byl přiznán plný invalidní důchod. Dále uvedl, že na jednání nebyl přizván. Nebyla

vzata do úvahy skutečnost, že zdravotní stav se oproti roku 2008, kdy žádal o plný invalidní důchod, vůbec nezměnil, naopak dochází k velmi častým projevům dušnosti, kašli a rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a žalované uložit, aby znovu rozhodla. Dále, aby byla žalované uložena povinnost uhradit mu náklady řízení.

[3] Žalovaná k žalobě uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve věci proto navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Poté se již k věci nevyjádřila, neboť nebyla přítomna jednání dne 11.1.2012.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 10.2.2011 číslo 710 126 4863 potvrdila. Rozhodnutí odůvodnila novým posudkem o invaliditě ze dne 27.4.2011, dle kterého nejde již o invaliditu třetího stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ale o invaliditu druhého stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona, z důvodu poklesu pracovní schopnosti o 50 %. Den změny stupně invalidity byl stanoven na 28.1.2011. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, odd. B, položce 1.c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

[5] Rozhodnutím ze dne 10.2.2011 byl žalobci od 16.3.2011 upraven podle ustanovení § 39 odst. 2, písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. (dále jen zdp) namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 28.1.2011 v rámci první kontrolní lékařské prohlídky konané po roce 2009, tj. konané dne 28.1.2011, již není podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp invalidní pro invaliditu třetího stupně. Podle tohoto posudku byl podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp uznán invalidním pouze pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %. Z tohoto důvodu náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb. platí, že byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. lednem 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané o roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od třinácté splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky. O snížení výše invalidního důchodu v důsledku uvedené změny stupně invalidity od třinácté splátky splatné po dni konání první kontrolní lékařské prohlídky konané po roce 2009 rozhodne Česká správa sociálního zabezpečení dodatečně samostatným rozhodnutím.

[6] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě

nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti, který nedosahoval více než 69 %, přičemž jak lékařem OSSZ Bruntál tak i lékařem LPS ČSSZ v řízení o námitkách byl pokles stanoven o 50% s hodnocením dle kap. X, odd. B, pol. 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Určujícím onemocněním byla chronická obstrukční choroba plicní v kombinaci s průduškovým astmatem, funkčně těžké s těžší obstrukční poruchou plicní ventilace a lehkým snížením vitální kapacity, při léčbě dlouhodobě stabilizované.

[7] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 21.10.2011, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný chronickou obstrukční plicní nemocí III. stupně s průduškovým astmatem středně těžkým persistujícím od dětství, dále hypertenzí I.-II. a obezitou. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla chronická obstrukční plicní nemoc III. stupně s průduškovým astmatem středně těžkým persistujícím od dětství, kdy je opakovaně prokázána těžká obstrukční porucha ventilace s hodnotami FEV1 47-50%, dle klinického hodnocení se jedná o těžkou ventilační poruchu obstrukčního, emfyzematózního charakteru s dynamickou kompresí dechových cest a redukcí vitální kapacity, nejsou doloženy častější akutní exacerbace nemoci ani stavy, které by si vyžádaly hospitalizaci. Stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole X, oddílu B, položce 1c) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 40-60% je stanovena střední hodnota 50%. Stav neodpovídal horní hranici uvedeného rozpětí, neboť žalobce je schopen s využitím kvalifikace a praxe obsluhovat v čistém prostředí jednoduchá strojní zařízení, je schopen rekvalifikace zaučením, je schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Od doby uznání plné invalidity je zdravotní stav stabilizován, zlepšení lze spatřovat ve skutečnosti, že nedochází k častějším astmatickým záchvatům, avšak postižení dovoluje výkon fyzicky nenáročných činností. V roce 2002 bylo za rozhodující postižení považováno průduškové astma, proto byl hodnocen podle jiné položky, v té době byl zcela nesprávně pracovní zařazen jako stavební dělník. K datu napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona číslo 155/95 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp. neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69 %.

[8] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 16.5.2011 o námitkách a rozhodnutí ze dne 10.2.2011, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 28.1.2011 o invaliditě, posudek o invaliditě ze dne 27.4.2011 vypracovaný v řízení o námitkách, posudek OSSZ Bruntál ze dne 20.12.2002 a posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 21.10.2011.

[9] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[10] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem komise byl lékař – odborný internista. Posudková komise k vyhodnocení rozhodujícího onemocnění přistoupila zcela shodně s posudkovými orgány ve správním řízení a za rozhodující onemocnění určila chronickou obstrukční plicní nemoc III.stupně s průduškovým astmatem středně těžkým persistujícím od dětství, kdy je opakovaně prokázána těžká obstrukční porucha ventilace a na základě toho shodně stanovila pokles pracovní schopnosti u žalobce nižší než alespoň 69 %, ale ve výši 50 %, tedy, že dosahuje míry, která zakládá invaliditu pro druhý stupeň. Posudková komise v Ostravě hodnotila pokles pracovní schopnosti dle kap. X, odd. B, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Zdravotní stav a míra poklesu pracovní schopnosti byly hodnoceny na základě konkrétních lékařských nálezů, zejména rtg snímku hrudníku, bodypletysmografie, vyšetření v ambulanci TRN, funkčního plicního vyšetření a i vyšetření při jednání komise. Vzhledem k uvedenému soud dospěl k závěru, že posudek posudkové komise MPSV ČR v Ostravě je přesvědčivý a úplný a soud jej pro své rozhodnutí převzal. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. v kap. X, odd. B, položce 1c za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro chronickou obstrukční plicní nemoc (CHOPN) s těžkým funkčním postižením, stadium III ($FEV1/FVC < 0,70$, $30\% \leq FEV1 < 50\%$ náležitých hodnot, dvě a více exacerbací ročně, stavy s občasnou nutností hospitalizace) s mírou poklesu pracovní schopnosti 40-60 %. Posudková komise se náležitě vypořádala i s důvodem snížení stupně invalidity, a to stabilizací, poukázala i na skutečnost, že plná invalidita v roce 2002 byla přiznána z důvodu určení rozhodujícího onemocnění astmatu bronchiale s těžkou obstrukční poruchou ventilace, tehdy hodnoceno dle kap. VIII, odd. B, položky 3, písm. d) přílohy č. 2 k vhl.č. 284/1995 Sb. o 70 % z možného rozpětí 60-90%.

[11] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[12] Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity třetího stupně je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti nejméně o 70%, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, nelze

žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního třetího stupně. K prokázané míře poklesu pracovní schopnosti o 50 % je nutno žalobce považovat za invalidního druhého stupně.

[13] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat.znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 11. ledna 2012

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně